

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA
GJYKATA THEMELORE MITROVICË

Numri i lëndës: 2024:072018

Datë: 16.12.2024

Numri i dokumentit: 06601964

C.nr.897/2024

GJYKATA THEMELORE NË MITROVICË—Departamenti Përgjithshëm, Divizioni Civil, gjyqtari Blerim Istrefi, në çështjen juridike kontestimore të paditësve: F.M., B.G., L.M., S.U., që të gjithë nga Mitrovica, të cilët i përfaqëson sipas autorizimit Festim Shala av. nga Mitrovica, kundër të paditurës Spitali Rajonal” Dr. Sami Haxhibeqiri” në Mitrovicë, baza juridike: Kompensim i pagave të 13-të, jashtë seancës konform nenit 399 të LPK-së, me datë 16.12.2024, nxjerr këtë:

A K T G J Y K I M

I. REFUZOHET në tërësi si e pa bazuar kërkesëpadia e paditësve me të cilën kanë kërkuar që të DETYROHET e paditura Spitali i Përgjithshëm “Dr. Sami Haxhibeqiri” në Mitrovicë që:

1) **Paditësit: F.M.** t’ia paguajë pagën e 13-të në lartësi prej një page bazë prej 471.00 euro, për vitet 2020, me kamatë ligjore prej 8% nga data 12.02.2024 e deri në pagesën definitive të detyrimit, të gjitha në afat prej 7 ditësh, nga pranimi i aktgjykimit e nën kërcënimin e përmbarimit të detyrueshëm.

2) **Paditësit: B. G.,** t’ia paguajë pagën e 13-të në lartësi prej një page bazë prej 659.00 euro, për vitet 2020, me kamatë ligjore prej 8% nga data 12.02.2024 e deri në pagesën definitive të detyrimit, të gjitha në afat prej 7 ditësh, nga pranimi i aktgjykimit e nën kërcënimin e përmbarimit të detyrueshëm.

3) **Paditësit: L. M.,** t’ia paguajë pagën e 13-të në lartësi prej një page bazë prej 659.00 euro, për vitet 2020, me kamatë ligjore prej 8% nga data 12.02.2024 e deri në pagesën definitive të detyrimit, të gjitha në afat prej 7 ditësh, nga pranimi i aktgjykimit e nën kërcënimin e përmbarimit të detyrueshëm.

4) **Paditësit: S. U.,** t’ia paguajë pagën e 13-të në lartësi prej një page bazë prej 659.00 euro, për vitet 2020, me kamatë ligjore prej 8% nga data 12.02.2024 e deri në pagesën definitive të detyrimit, të gjitha në afat prej 7 ditësh, nga pranimi i aktgjykimit e nën kërcënimin e përmbarimit të detyrueshëm.

II. Secila palë i bartë shpenzimet e veta procedurale.

A r s y e t i m

Paditësit, përmes të autorizuarit të tyre, kanë paraqitur padi kundër të paditurës, me objekt kontesti: *Kompensim i pagës 13-të*, duke përshkruar gjendjen faktike si në vijim: Parashtruesit e kësaj padie janë të punësuar në Spitali” Dr. Sami Haxhibeqiri”. Kjo dëshmohet edhe me kopjet e bashkangjitura të kësaj padie. Me datën 12.06.2018 hynë në fuqi Kontrata Kolektive Sektoriale, ku në bazë të kësaj marrëveshje parashtruesve të kësaj padie bazuar në nenin 17 par 2 i takon e

drejta në 2 (dy) paga në lartësinë e pagës bazë dhe atë për vitin 2020. Përkundër obligimit ligjor që në mënyrë zyrtare të bëhet zbatimi i kësaj kontrate lidhur me këtë padi, dhe atë brenda afatit një mujor pas plotësimit të kushteve, deri me tani parashtruesit të padisë nuk janë kompensuar për këto paga të trembëdhjeta ashtu siç parashihet në nenin 17 par 2 të Kontratës Kolektive Sektoriale për Shëndetësi. Meqenëse Kontrata Kolektive Sektoriale nuk po zbatohet zyrtarisht ashtu siç është obligimi ligjor, paditësja i është drejtuar të paditurës me kërkesë për kompensim të pagave të 13-ta pikërisht në mbështetje të nenit 17 par 2 të Kontratës Kolektive dhe ndaj të njëjtave organi përgjegjës edhe me tutje nuk ka marrë asnjë veprim qoftë për refuzimin apo përmbushjen e këtyre kërkesave. Konsiderojmë se Spitali “Dr.Sami Haxhibeqiri”, me kohë do duhej të bënte planifikimin e duhur buxhetor edhe për këtë obligim. Për më tepër paditësit pretendojnë se e paditura i ka pasur mundësitë financiare për ta përmbushur këtë obligim por të njëjtin ka dështuar ta realizojë më tepër për shkak të neglizhencës në ndërmarrje të veprimeve të duhura në drejtim të realizimit të të drejtave të punëtorëve të saj. Andaj paditësit tani kërkojnë nga gjykata që të ushtroj funksionin e saj dhe mos të lejoj shkeljen e të drejtave të paditëseve dhe të restauroj kundërligjshmërinë e ndodhur, përkatësisht të vendos në atë mënyrë që në tërësi të respektohet përveç të tjerash parimi i përmbushjes së detyrimeve nga neni 8 i LMD në fuqi dhe pas analizimit të të gjitha fakteve dhe provave të prezantuara i propozojmë gjykatës që pas administrimit të provave kërkesëpadinë e paditësve të e aprovojë në tërësi si të bazuar.

Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar, për taksë gjyqësore 20.00 euro dhe për përpilimin e padisë 312.00 euro, si dhe shpenzimet tjera eventuale që do të krijohen gjatë procedurës.

E paditura, përmes përgjigje në padi ka theksuar se: E kontestojmë në tërësi si të pa bazuar kërkesëpadinë lidhur me pagat e 13-ta, ngase me nenin 17 par.2 të Kontratës Kolektive Sektoriale (Shëndetësisë), punëmarrësit ka mundur të i kompensohet paga e 13-të, për çdo vitë kalendarik në vlerë të pagës bazë sipas mundësive buxhetore të punëdhënësit, mirëpo në këtë rast punëdhënësi nuk ka pasur mundësi buxhetore që paditësve të ju bëjë kompensimin e pagës 13-të, e që rrjedhimisht që kjo kërkesë tashmë është parashkruar. Andaj, nga të lartcekurat i propozojë gjykatës që pas shqyrtimit të lëndës dhe të administrimit të provave të marr aktgjykimi refuzues.

Shpenzimet e procedurës nuk i ka kërkuar.

Pasi që gjykata bëri vlerësimin e secilës provë veç e veç dhe të gjitha së bashku, mbështetur në dispozitën e nenit 8 të LPK-së, arriti në përfundim se në këtë çështje juridike civile duhet vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

-Kërkesëpadia e paditësve është në tërësi e PABAZUAR.

Gjykata lidhur me çështje ka vendosur jashtë seancën gjyqësore dhe atë referuar vendimit të GJEDNJ-së Saccoccia kundër Austrisë (Aktgjykim i 18 dhjetorit 2008), pasi pretendimet e palëve kanë qenë qarta dhe të njëjtat ngërthenin çështje ekskluzivisht ligjore të cilat nuk e kanë bërë të domosdoshme mbajtjen e seancës publike, në ndërlidhje edhe me natyrën jo komplekse e çështjes, e ndërlidhje me nenin 399 par.1 të LPK-së që përcakton se “Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, atëherë ajo do të jep vendimin meritore me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia”.

Në mes të palëve ndërgjyqëse nuk ishte kontestues fakti se palët paditëse ishin të punësuar tek e paditura dhe se gëzonin shpërblimin në emër të pagës bazë si në dispozitiv të këtij aktgjykimi,

mirëpo kontestues ishte baza e kërkesëpadisë, pra nëse palës paditëse i takon apo jo e drejta lidhur me kompensim të pagave të 13-ta të paguara.

Në bazë të vërtetimit mbi marrëdhënien e punës të dt. 28.12.2023, e lidhur në mes të “Spitalit të Përgjithshëm Dr Samihaxhibeqiri”, në cilësi të punëdhënësit dhe F. M. në cilësi të punëmarrëses, gjykata ka vërtetuar faktin se paditësi ka të themeluar marrëdhënien e punës tek e paditura me kohë të pacaktuar nga data 01.10.1999, dhe gëzon shpërblimin në pagën bazë prej 471.00 euro, fakt i cili nuk ishte kontestues në mes të ndërgjyqësve.

Në bazë të vërtetimit mbi marrëdhënien e punës të dt. 27.12.2023, e lidhur në mes të “Spitalit të Përgjithshëm Dr Samihaxhibeqiri”, në cilësi të punëdhënësit dhe B. G. në cilësi të punëmarrëses, gjykata ka vërtetuar faktin se paditësja ka të themeluar marrëdhënien e punës tek e paditura me kohë të pacaktuar nga data 01.06.2011, dhe gëzon shpërblimin në pagën bazë prej 659.00 euro, fakt i cili nuk ishte kontestues në mes të ndërgjyqësve.

Në bazë të vërtetimit mbi marrëdhënien e punës të dt. 10.11.2023, e lidhur në mes të “Spitalit të Përgjithshëm Dr Samihaxhibeqiri”, në cilësi të punëdhënësit dhe S. U. në cilësi të punëmarrëses, gjykata ka vërtetuar faktin se paditësja ka të themeluar marrëdhënien e punës tek e paditura me kohë të pacaktuar nga data 10.07.2013, dhe gëzon shpërblimin në pagën bazë prej 659.00 euro, fakt i cili nuk ishte kontestues në mes të ndërgjyqësve.

Në bazë të vërtetimit mbi marrëdhënien e punës të dt. 10.11.2023, e lidhur në mes të “Spitalit të Përgjithshëm Dr Samihaxhibeqiri”, në cilësi të punëdhënësit dhe L. M. në cilësi të punëmarrëses, gjykata ka vërtetuar faktin se paditësja ka të themeluar marrëdhënien e punës tek e paditura me kohë të pacaktuar nga data 02.02.2020, dhe gëzon shpërblimin në pagën bazë prej 659.00 euro, fakt i cili nuk ishte kontestues në mes të ndërgjyqësve.

Gjykata lidhur me bazën e kërkesëpadisë, ka vendosur duke u bazuar në nenin 17.2 të Kontratës Kolektive Sektoriale e datës 12.06.2018 e lidhur në mes të Ministrisë së Shëndetësisë dhe Federatës së Sindikatave të Shëndetësisë së Kosovës, ku përcaktohet se *“Punëmarrësi mund të kompensohet me pagën e 13 – të për çdo vit kalendarik, në vlerën e pagës bazë, sipas mundësive buxhetore të punëdhënësit”*.

Në interpretim të kësaj dispozite ligjore, çështja e kompensimit të pagës së 13-të, për punëtorët shëndetësor është e kushtëzuar me mundësitë financiare të punëdhënësit, përkatësisht nëse ka mjete buxhetore. Nga kjo rezulton se dispozita e sipër theksuar duhet interpretuar në atë mënyrë që e drejta për realizimin e pagës së 13-të, lind kur punëdhënësi nuk e përmbush atë, ndërsa në asnjë mënyrë nuk arrin të provoj se nuk ka pasur mundësi buxhetore. Sipas kësaj gjykate, nëse punëtori paraqet kërkesë për kompensimin e shpërblimit të pagës së 13-të, duke pretenduar se ka plotësuar kushtet e përcaktuara, mbetet në barrën e punëdhënësit që në secilën fazë të procedurës kur gjykata i jep mundësi për tu deklaruar me prova konkrete, të provoj çështjen e mundësisë buxhetore, për shpërblimin e tillë. (*Mendim Juridik i miratuar në Seancën e Përgjithshme të Gjykatës Supreme, të datës 09 tetor 2023*).

E paditura, përmes përgjigjes në padi, kishte dorëzuar si provë materiale, njoftimin e datës 21.12.2023 me numër protokoll 3823 lëshuar nga drejtori Financiar / ekspert i ekonomik dhe menaxhmentit shëndetësorë në kuadër të SHSKUK. Përmes këtij njoftimi, gjykata ka vërtetuar faktin vendimtar në këtë çështje, e që është se pala e paditur, në periudhat në të cilat pala paditëse, kishte kërkesa për pagat e 13 – ta të pa paguara, në fakt ka qenë në deficit buxhetor.

Tutje, përmes këtij njoftimi vërtetohet se në kategorinë e pagave dhe mëditjeve, e paditura në vitin 2020, buxheti fillestar në kategorinë paga dhe mëditje, ishte në shumën prej 57,191,921.00 euro, kurse buxhet i shpenzuar në shumë prej 76,250,921.00 euro, kurse diferenca është në shumë prej -19,059,000.00 euro.

Këtij njoftimi, gjykata i ka falë besimin në tërësi, sepse i njëjti është i lëshuar nga një organ zyrtar shtetëror e me të cilin u vërtetua fakti vendimtar dhe përcaktues. Ku sipas nenit 329.1 parashihet se *“Shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të”*. Arsye tjetër se pse gjykata i ka falur besimin në tërësi këtij njoftimi, është nga shkaku se të dhënat financiare, përkatësisht kategoria për paga dhe mëditje e përcaktuar për vitin 2020 dhe ky njoftim gjen mbështetje edhe në Ligji Nr. 07/L-001 Mbi Ndarjet Buxhetore Për Buxhetin e Republikës së Kosovës Për Vitin 2020, konkretisht në tabelën nr. 3.1 Buxheti i Nivelit Qendror, ku për kategorinë për paga dhe mëditje ishin paraparë në shumën prej 57,190,922 euro. Edhe në këtë ligj, me nenin 13 parashihej situata e njëjtë si më lartë, e ndalesës së pagesës së punonjësve nga kategoria për mallra dhe shërbime. Më pas, Ligji Nr. 07/L-014 Për Ndryshimin Dhe Plotësimin E Ligjit Me Nr.07/L-001 Mbi Ndarjet Buxhetore Për Buxhetin e Republikës së Kosovës Për Vitin 2020, ishte bërë rritja e të hyrave në këtë kategori në 61,101,647 euro, por që edhe kjo ishte tejkaluar deri në shumën prej 76,250,921.00 euro.

Edhe në këto dy ligje materiale që kanë qenë në fuqi secili në kohën kur paditësit kanë kërkuar kompensimin e pagave të 13-ta, kompensimet nga kategoritë apo linjat e tjera buxhetore si mallra dhe shërbime, kanë qenë të ndaluara.

Në këtë kuptim, pala e paditur përmes njoftimit e datës. 21.12.2023 me numër protokolli 3823, i ka provuar pretendimet e veta, se në fakt në periudhat në të cilat paditësit kanë kërkuar kompensimin e pagës së 13-të, nuk kanë pasur mundësi buxhetore. Në bazë të vështirimit të kësaj prove materiale, gjykata gjeti se nga e paditura është vënë në pah fakti se ajo si organizatë buxhetore e pavarur, është ballafaquar me vështirësi buxhetore e të cilat i janë mbuluar nga Ministria e Financave, e që do të thotë se ka arritur të provojë faktin se nuk gëzon mundësi të mjaftueshme buxhetore në raport me përmbushjen e obligimit për kompensimin e pagës së 13-të për vitin 2020.

-Lidhur me prapësimin e të paditurës për parashkrimin e kërkesës:

Gjykata pas vlerësimit të prapësimin material të paditurës lidhur me parashkrimin e kërkesës, ka konstatuar se kërkesa e paditësve nuk është e përfshirë në parashkrim duke u bazuar në nenin 87 të Ligjit Nr.03/L212 të Punës, i cili ka përcaktuar që *“Të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës”*, e po ashtu pati parasysh edhe nenin 342 par.1 të LMD-së, sipas të cilit *“Parashkrimi fillon të rrjedhë ditën e parë pas ditës kur kreditori të ketë pasur të drejtë të kërkojë përmbushjen e detyrimit, në qoftë se me ligj për raste të veçanta nuk është parashikuar diçka tjetër”*. Paditësit, padinë e kanë paraqitur me datë 13.02.2024, për parat e vitit 2020, ku kërkesa për kompensimin e pagës së 13-të, do të kishte themelësi atëherë e njëjta do të kompensohej në fund të vitit 2020, e që nga fundi i vitit 2020 e deri me paraqitjen e padisë nuk kanë kaluar më shumë se tri vite.

Gjykata ka vlerësuar dhe pretendimet e tjera të palës paditëse e po ashtu edhe asaj të paditur, por të njëjtat nuk kishin ndonjë rëndësi për vendosje ndryshe nga ana e gjykatës, sepse padisë i ka munguar baza juridike.

Lidhur me shpenzimet e procedurës kontestimore, gjykata ka vendosur bazuar në nenin 450 të LPK-së “*Secila palë paraprakisht vetë i bartë harxhimet që i ka shkaktuar me veprimet procedurale të veta*”.

Nga sa u tha më lartë, gjykata vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi, e bazuar në nenin 399 të LPK-së.

GJYKATA THEMELORE MITROVICË
DEPARTAMENTI I PËRGJITHSHËM – DIVIZIONI CIVIL
C.nr.897/2024, datë: 16.12.2024

Gjyqtari:
Blerim Istrefi

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi është e lejuar ankesa në afat prej 7 dite, nga dita e pranimit të të njëjtit, Gjykatës së Apelit në Prishtinë, e përmes të kësaj gjykate.